

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 30T/40/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114010858
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2114010858.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Martinom Žovincem v trestnej veci obžalovaného O. A., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.8.2015, takto

rozhodol:

Obžalovaný:
O. A., nar. X.X.XXXX S. N., trvale bytom N. - C. U., U. Č.. XXX/XX,

je vinný, že

v bode 1

napriek tomu, že v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch bol za taký čin odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava č. k. OT/156/2013 z 28.8.2013, právoplatným dňa 28.8.2013, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, dňa 29.11.2013 v čase od 21.00 hod. do 21.30 hod. v hornom vestibule železničnej stanice v Trnave bez použitia násillia odcudzil O. A. príručnú textilnú tašku sivo-modrej farby, ktorú mal položenú tesne vedľa seba na sedadle a v ktorej mal pánsku hnedú koženú peňaženku, občiansky preukaz a vodičský preukaz na svoje meno, mobilný telefón zn. Nokia čiernej farby nezisteného typu a IMEI s aktívnou SIM kartou na telefónne číslo XXXX 895 295, mobilného operátora Slovak Telekom a.s. na meno O. A., finančnú hotovosť vo výške 20,- Eur a platobnú kartu Slovenskej sporiteľne a.s. koncové číslo 6939, k účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX na meno O. A., pričom pomocou tejto karty vykonal dňa 5.12.2013 od 14.52 hod. do 14.54 hod. v železničnej stanici Trnava celkovo 3 neoprávnené platby v celkovej sume 15,30 Eur a toho istého dňa na Bučanskej ulici v Trnave na čerpacej stanici Slovnaft vykonal celkovo 3 neoprávnené platby v celkovej sume 25,- Eur a pomocou SIM karty v odcudzenom mobilnom telefóne vykonal dňa 29.11.2013 v presne nezistenom čase jednorazové dobitie kreditu telefónneho čísla 0902 393 313 na meno V. A. vo výške 25,- Eur a jednorazové dobitie kreditu telefónneho čísla 0904 883 047 na meno O. A. v sume 50,- Eur, čím poškodenému O. A., bytom F. Č.. XXX spôsobil škodu vo výške 95,- Eur a Slovenskej sporiteľni a.s., Tomášikova 48, Bratislava, ktorá poškodenému O. A. na základe reklamácie nahradila celú výšku sumy za neoprávnené výbery, škodu vo výške 40,30 Eur,

v bode 2

dňa 7.6.2014 v čase asi o 06:00 hod. v železničnej stanici Trnava, v dolnom vestibule, odcudzil mobilný telefón zn. SONY XPERIA E, čiernej farby a to tak, že ho obžalovaný uvidel ležať na zemi pod lavičkou, na ktorej v tom čase spal O. B., nar. X.X.XXXX, tento mobil zo zeme zobral a uschoval si ho do zadného vrecka nohavíc, na čo sa O. B. zobudil a keď zistil, že mu chýba mobilný telefón tak tento od obžalovaného pýtal naspäť, avšak obžalovaný mu ho odmietol vrátiť a z miesta krádeže odišiel a takýmto konaním spôsobil poškodenému W. B., nar. XX.X.XXXX, škodu krádežou vo výške 60,- Eur a tohto konania sa dopustil napriek tomu, že

dňa 14.4.2014 mu blokom na pokutu nezaplatenú na mieste č. 12005551, právoplatným toho istého dňa, bola uložená pokuta vo výške 30,- Eur za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 o priestupkoch v znení neskorších predpisov a že bol trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/156/2013 zo dňa 28.8.2013, právoplatným dňa 28.8.2013 uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienienečne odložený a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 18 mesiacov,

teda

v bode 1

- si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,
- a neoprávnene si obstaral platobný prostriedok a inú platobnú kartu vrátane telefónnej karty a použil ich,

v bode 2

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a taký čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

čím spáchal

v bode 1

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona,

v bode 2

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Za skutok v bode 1

Podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, s použitím §§ 37 písm. h), 38 ods. 2, ods. 4 a 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku nahradiť poškodenému O. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. Č.. XXX škodu vo výške 75,- Eur a poškodenej Slovenskej sporiteľni a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 škodu vo výške 40,30 Eur.

Za skutok v bode 2

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, s použitím §§ 37 písm. h), 38 ods. 2, ods. 4, 41 ods. 1 a 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 29.8.2014 sp. zn. OT/163/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť

dňa 29.8.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 od. 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku nahradiť poškodenému W. B., nar. XX.X.XXXX, bytom W. G., C. Č.. XX/XX škodu vo výške 60,- Eur a podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku sa menovaný poškodený so zvyškom svojho nároku na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

O d ô v o d n e n i e

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava podala na tunajšom súde pod č. 1Pv 1064/13/2207 dňa 28.4.2014 obžalobu na obžalovaného O. A., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom ako je uvedené vo výroku v bode 1 tohto rozsudku. Súd vo veci vydal dňa 15.8.2014 trestný rozkaz, proti ktorému podal prokurátor v zákonnej lehote odpor. Táto vec bola vedená na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 30T/40/2014.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava podala na tunajšom súde pod č. 1Pv 600/14/2207 dňa 8.10.2014 obžalobu na obžalovaného O. A., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom ako je uvedené vo výroku v bode 2 tohto rozsudku. Táto vec bola vedená na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 7T/30/2014.

Uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 20.10.2014 sp. zn. 7T/30/2014 súd spojil trestné veci obžalovaného O. A., vedené pod sp. zn. 30T/40/2014 a sp. zn. 7T/30/2014 na spoločné konanie, ktoré je vedené pod sp. zn. 30T/40/2014.

Súd vo veci vykonal hlavné pojednávanie, na ktorom vypočul obžalovaného, svedkov O. A., W. B., O. B.G. a oboznámil listinné dôkazy.

Obžalovaný O. A. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je nevinný zo spáchania skutkov, ktoré sa mu v obžalobách kladú za vinu. Vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní ku skutku v bode 1 uviedol, že keď vtedy sedel na železničnej stanici v Trnave, tak tam bol aj poškodený O. A., ktorý bol dosť napitý, sedel vedľa na lavičke. Dali sa spolu do reči, rozprávali sa a poškodený mu tie veci dal, on mu ich nezobral. To je všetko, čo chcel k tomu uviesť. Ku skutku v bode 2 obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že ten chlapec sedel na železničnej stanici dole vo vestibule, hneď pri dverách napravo a on tam tiež sedel. Bol opitý a spal, keď si k nemu obžalovaný prisadol, tak sa zobudil a začal hľadať telefón, tvrdil, že mu ho niekto ukradol, tak mu povedal, nech ide na železničnú políciu a nech si vypýta kamerový záznam a sám ho tam odviezol. Vzápätí tam išiel aj on na železničnú políciu, aby nikto na neho nehovoril, že ten telefón zobral a chcel mať vo veci jasno. Keď tam prišiel, tak policajti si toho chlapca zobrali do druhej miestnosti, niečo s ním rozprávali a on už potom hovoril niečo úplne iné. Nepovedal to, že ho na železničnú stanicu poslal on. Obžalovaného potom asi na druhý deň policajti predviedli na železničnú políciu a povedali mu, že keď im podpíše to čo oni chcú, tak ho nezbijú a pustia ho domov. On sa bál, pretože policajti ho predtým trochu zbili. Je mu ľúto, že sa to tak stalo, že to tak dopadlo, on chcel tomu chlapcovi iba dobre. To je všetko, čo chcel k tomu uviesť. Na otázku prokurátorky, či si pamätá koľkokrát bol vypočúvaný ako obvinený, uviedol, že jeden raz, alebo dva razy. Následne prokurátorka navrhla prečítať výpovede obžalovaného z prípravného konania.

Podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku súd na návrh prokurátorky, z dôvodu rozporov vo výpovediach obžalovaného čítal:

1. výpoveď obžalovaného z prípravného konania zo dňa 11.12.2013 čl. 15-18 (30T/40/2014)
2. výpoveď obžalovaného z prípravného konania zo dňa 17.2.2014 čl. 19-21 (30T/40/2014)
3. výpoveď obžalovaného z prípravného konania zo dňa 19.2.2014 čl. 22-24 (30T/40/2014)
4. výpoveď obžalovaného z prípravného konania zo dňa 17.3.2014 čl. 25-27 (30T/40/2014)
5. výpoveď obžalovaného z prípravného konania zo dňa 11.7.2014 čl. 6-10 (7T/30/2014).

Obžalovaný počas výsluchov v prípravnom konaní vypovedal k skutku v bode 1, že dňa 29.11.2013 bol na železničnej stanici v Trnave v hornom vestibule, bol tam večer, priznáva sa k tomu, že tomu pánovi ukradol tašku a to tak, že on si ju dal dole z krku či z pleca, položil ju na sedadlo vedľa seba a vtedy mu ju zobral. Pamätá si, že ten chlap bol strašne opitý. Keď mu tašku ukradol, utiekol zo stanice preč. Išiel za betónový múr, ktorý je ponad ulicu Hospodárska v Trnave, tam obsah tašky prehľadal, zobral z nej mobilný telefón, bola to nejaká staršia Nokia a z peňaženky zobral peniaze, bolo tam asi 20,- Eur. Veci nechal za tým múrom. Mobil predal náhodnému mužovi v okolí železničnej stanice za 15,- Eur. Predtým ako mobil predal, tak prostredníctvom tohto mobilu dobil kredity na telefóne jeho mamy a jeho otca, jeden na 25,- Eur a druhý na 50,-Eur, SIM kartu zlomil a zahodil. Ani nevie za koľko dní, išiel sa náhodne pozrieť za ten betónový múr, a tie veci tam boli, tak to ešte raz pozrel a v peňaženke uvidel platobnú kartu. Videl, že ide o bezkontaktnú kartu a že nepotrebuje PIN, tak išiel s tou kartou hore do vestibulu, k pokladni, kde 3-krát kúpil lístky na vlak, zdá sa mu, že do Bratislavy, zaplatil to tou kartou. Po chvíli to išiel do druhej pokladne vrátiť, kde mu za to dali peniaze. Vedel, že na pumpe sa dá platiť touto kartou, tak prešiel pešo na pumpu smerom na Piešťany, tam kupoval cigarety a asi aj bagetu. Potom to už neišlo, tá pani na pumpe mu povedala, že to má zamietnuté, tak tú kartu zlomil a zahodil do kanála. Pri výsluchu obžalovaný uviedol, že k priznaniu ho nikto nenútil, všetko čo teraz vypovedal, vypovedal dobrovoľne, ľutuje to. O kamerovom zázname, ktorý mu bol ukázaný, uviedol, že je na ňom on, sedel pri tom pánovi a nakoniec mu tú tašku, ktorú mal vedľa seba, ukradol. Na otázku príslušníka PZ čo bolo motívom jeho konania, uviedol, že nemá peniaze, je nezamestnaný, je v zlej finančnej situácii.

Obžalovaný počas výsluchu v prípravnom konaní vypovedal k skutku v bode 2, že dňa 7.6.2014 asi o 5.30 hod. prišiel do dolného vestibulu v železničnej stanici Trnava. Tu sa chvíľu pomotal a asi o 6.00 hod. uvidel ako sedí na lavičke po vojdení cez hlavný vchod v pravom rohu nejaký chlapec vo veku asi 17 rokov. Ten chlapec spal a on k nemu prisadol. Uvidel ako je na zemi spadnutý mobilný telefón zn. SONY XPERIA „E“ čiernej farby. Zobral ho zo zeme k sebe a schoval si ho do zadného vrecka. Vedel, že ten telefón bude práve tohto chlapca, čo tam spal, lebo len jemu mohol vypadnúť. Po chvíli sa ten chlapec zobudil a následne si od neho pýtal zapaľovač, aby nebolo také podozrivé, že sedí vedľa neho. Chlapec mu povedal, že má zapaľovač, tak mu povedal, že nech idú von pred staničnú budovu a tam mu ho požičia. Zapálil si cigaretu a chlapec vtedy zistil, keď si prehľadal vrecká, že nemá svoj mobil. Chlapec od neho chcel, aby mu ukázal vrecká, nakoľko mal podozrenie, že mobil mu ukradol obžalovaný. Obžalovaný to odmietol a odišiel smerom do mesta. Chlapec ho nasledoval. Prišli pred obchodný dom Jednota, ktorý je na námestí v Trnave. Ako bol pred Jednotou, tak mu začal zvoniť mobil vo vrecku. Chlapec sa ho hneď začal vypytovať, aký mobil mu to zvoní, načo mu povedal, že u to zvoní hodinky, pričom žiadne hodinky so sebou nemal. Po krátkej hádke odišiel od Jednoty smerom na Paulínsku ulicu, pričom chlapec išiel ešte chvíľu za ním, a potom odbočil smerom k Mestskej polícii v Trnave. Keď sa chlapec stratil z dohľadu, tak obžalovaný mobil z vrecka vytiahol a zistil, že je zablokovaný na číselný kód, preto ho zahodil do trávnatého porastu na Paulínskej ulici oproti budove gymnázia. Po chvíli uvidel, že za ním idú dvaja policajti aj s tým chlapcom. Vypýtali si od neho občiansky preukaz a vyzvali ho, aby vyložil veci čo mal pri sebe. Urobil tak. Policajti potom zavolali na to číslo, čo im dal chlapec, ale mobil nebolo počuť, nakoľko bol odhodенý asi 50 metrov od miesta, kde ho zastavili policajti. Po týždni bol pozrieť na miesto, kde odhodil telefón, ale ten tam už nebol. Obžalovaný ďalej uviedol, že telefón v dolnom vestibule železničnej stanice odcudzil úmyselne, vedel, že ten mobil bude toho spiaceho chlapca na lavičke, nakoľko tam nikto iný nebol a ani nesedel. Telefón chcel niekde v meste predať a peniaze minúť. Svoje konanie ľutuje. Má chorých rodičov a sú v zlej finančnej situácii, tak preto to urobil.

Obžalovaný bol na hlavnom pojednávaní požiadaný, aby odstránil rozpory vo svojich výpovediach, prečo v prípravnom konaní spáchanie oboch skutkov priznal, pričom spáchanie skutku č. 1 priznal opakovane. Obžalovaný uviedol, že sa policajtom priznal k spáchaniu trestných činov, pretože ho k tomu nútili, zbili ho a nenechali dohovoriť. Trestné činy tak, ako sa mu kladú za vinu nespáchal. Na otázku prokurátorky, či bol podať trestné oznámenie na tých príslušníkov, uviedol, že nie, nebol. Na otázku prokurátorky, či mal nejaké zranenia a bol s nimi u lekára, obžalovaný uviedol, že mal, ale u lekára nebol.

Svedok O. A. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že v ten deň prišiel na železničnú stanicu do Trnavy, okolo 21:00 - 22:00 hod. s tým, že bol pod vplyvom alkoholu a zavolať manželke, aby ho tam prišla vyzdvihnúť. Obžalovaný s nejakou partiou sedel obďaleč, hral sa s nejakým telefónom a potom prišiel k nemu. Niečo sa ho pýtal, ale už si presne nepamätá čo. Svedok potom sedel, možno si aj zdriemol, ale naraz zistil, že mu obžalovaný chce vytrhnúť tašku, ktorú držal v rukách, nepustil ju, chvíľu

sa o ňu naťahovali, on mu ju potom z rúk vytrhol a utiekol cez dvere von z vestibulu. Svedok uviedol, že je prítomný obžalovaný, ktorý mu túto tašku odcudzil. Jemu potom nejakí dvaja chlapci pomohli, zaviedli ho na železničnú políciu, kde to oznámil, oni zavolali jeho manželke kam má za ním prísť, snažili sa zablokovať bankomatovú kartu, aby z nej nevybrali peniaze. V taške mal staršiu koženú peňaženku, aký bol v nej obnos si nepamätá, mal tam občiansky, vodičský, bankomatovú kartu, mobilný telefón zn. Nokia starší model a nejaké veci, ktoré kúpil v Tesco, išlo o drobné elektro veci. Keď prišiel na železničnú políciu, tak mu vrátili doklady, ktoré im obžalovaný ukázal, kde ich odhodil, taška a telefón sa už nenašli, rovnako sa nenašla ani bankomatová karta. Neskôr z výpisu od mobilného operátora zistil, že z jeho mobilného telefónu boli dobité kredity na dvoch telefónnych číslach, pričom bolo presne uvedené kedy a na aké čísla boli tieto kredity dobité. Bankomatovú kartu síce dali zablokovať, ale keďže bola bezkontaktná, tak sa z nej urobili nejaké menšie výbery, čo následne reklamovali v banke, oni to uznali a tie peniaze mu vrátili. Nárokuje si škodu vo výške 75,- Euro za dobitie kreditov, mobil nemal veľkú cenu, peňaženka tiež nie. Mal ešte náklady na vybavenie nových dokladov. Osobné doklady, ktoré mu boli ukradnuté, mu boli vrátené až neskôr, medzitým si vybavil už nové.

Obžalovaný k výpovedi svedka uviedol, že on poškodenému nič nezobral, poškodený mu to všetko dal, teda tú kabelu.

Svedok O. A. uviedol, že určite nie, doklady a osobné veci by mu len tak nedal. Na železničnej polícii mu ukázali kamerový záznam, na ktorom bolo vidieť, že obžalovaný rýchlo vybehol zo stanice von, prečo by to robil, keby mu to dobrovoľne dal.

Z dôvodu neprítomnosti poškodeného Slovenskej sporiteľne, a.s. súd na návrh prokurátorky za súhlasu obžalovaného a prokurátorky, na hlavnom pojednávaní prečítal výpoveď M. S. Š., zástupkyne poškodeného Slovenskej sporiteľne, a.s. z prípravného konania, kde uviedla, že čo sa týka prípadu ich klienta poškodeného O. A., ktorý má u nich vedený účet č. XXXXXXXXXX/XXXX a ku ktorému bola vydaná platobná karta, O. A. podal reklamáciu v súvislosti s neoprávnenými platbami vykonanými dňa 5.12.2013 jeho platobnou kartou bez použitia PIN v celkovej výške 40,30,- Eur. Tieto finančné prostriedky boli následne zúčtované dňa 6.12.2013 z osobného účtu č. XXXXXXXXXX/XXXX vedeného na poškodeného. Uvedenú reklamáciu Slovenská sporiteľňa, a.s. klientovi uznala v plnej výške a dňa 11.12.2013 poskytla finančnú náhradu v prospech jeho osobného účtu ako uznanú reklamáciu. Zástupkyňa poškodenej spoločnosti ďalej uviedla, že sa pripájajú k trestnému konaniu a navrhuje, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť Slovenskej sporiteľni, a.s. spôsobenú škodu vo výške 40,30 Eur.

Svedok W. B. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že synovi kúpil telefón a ukradli mu ho. Pokiaľ ide o výšku škody, táto nie je 60,- Eur, pretože so všetkými poplatkami, doplatením paušálovej ceny, ako i prenesením čísla musel zaplatiť celkovo sumu asi 150,- Eur. Značka telefónu bola Sony Xperia. K samotnému skutku nevie uviesť nič. Uplatnil si náhradu škody vo výške 150,- Eur. Na otázku prokurátorky, čo mu syn povedal, ako sa to stalo, svedok uviedol, že syn mu povedal, že bol s kamarátmi vonku, že sedel na lavičke, možno podriemaval, telefón mu vypadol a dotýčný mu ho zobral.

Svedok O. B. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že prišiel v to ráno asi o piatej hodine na železničnú stanicu do Trnavy, kde čakal na autobus, ktorý mu išiel až za hodinu. Zaspal a keď sa zobudil tak vedľa neho sedel obžalovaný a pýtal si od neho oheň, povedal mu, že mu oheň dá, išiel s ním von, aby si mohol zapáliť. Keď vyšiel von, zistil, že mu chýba mobil, ktorý mal vo vrecku. Pýtal sa ho, že či ho nemá on, pretože obžalovaný bol jediný, kto bol pri ňom, keď sa zobudil. On mu povedal, že ho nemá a že ho tiež asi okradli, lebo on sa tam tiež zobudil a že nevie ani ako sa tam dostal, že veci tam mal rozhádané pod sebou a že on ho okradol, a že on sa nemá ako dostať domov. Povedal mu, nech mu ukáže vrecká, pretože si všimol, že v prednom vrecku mikiny má mobil, on mu na to povedal, aby mu on ukázal svoje vrecká, či tam nemá jeho peniaze, ukázal mu, že tam nič nemá, potom ukázal on jemu svoje vrecká, no už tam nič nemal. Potom mu povedal, že tiež nemá peniaze na autobus a povedal mu, aby išli zohnať nejaké peniaze a išiel s ním do mesta. Keď tam bol s ním, začal mu ten telefón zvoniť, jeho zvonenie. Ako zvonenie mal nastavenú pesničku od skupiny Kontrafakt - Era, avšak iba inštrumentálnu verziu. Tak sa ho opýtal, že čo to zvoní, on mu povedal, že to mu zvoní v hlave, že to zvoní jeho hodinky. Svedok mu povedal, nech mu ho vráti, nechcel mu ten telefón vrátiť. Povedal mu, že keď si myslí, že mu to ukradol, že má ísť na železničnú políciu vypýtať si kamerový záznam. Nechcel tam ísť, svedok chcel, aby tam išiel obžalovaný s ním, on nechcel ísť s ním, povedal, že tam príde sám a svedok tam príde za

ním. Obžalovaný povedal svedkovi, že ak neodíde tak vytiahne nôž a pichne ho, pričom rukou siahal do svojho zadného vrecka nohavíc. Potom vbehol svedok do obchodu a chcel aby mu pomohli, načo mu bolo povedané, že za rohom je policajná stanica. Keď vyšiel z obchodu, tak videl obžalovaného, že sa tam prechádza, išli tam aj policajti, tak išiel za nimi. Policajti zavolali obžalovaného nech sa vráti, svedok im nadiktoval svoje mobilné číslo, oni na to číslo zavolali, no už telefón pri obžalovanom nezvonil. Na otázku samosudcu, keď sa zobudil, či bol niekto na železničnej stanici okrem neho a obžalovaného, svedok uviedol, že na lavičkách nie.

Z listinných dôkazov zo spisu Okresného súdu Trnava, sp. zn. 7T/30/2014 súd oboznámil rekogníciu a fotoalbumy, odborné vyjadrenie škody, fotokópiu blokovej pokuty, fotokópiu zmluvy a IMEI mobilného telefónu, spis OS Trnava sp. zn. 0T/156/2013, spis OS Trnava sp. zn. 0T/163/2014.

Zo zápisnice o rekognícii osoby s použitím fotoalbumu zo dňa 11.07.2014 a príslušnej fotodokumentácie založenej na č.l. 24-28 spisu sp. zn. 7T/30/2014, súd zistil, že svedok - poškodený O. B. opoznal obžalovaného ako osobu, ktorá sa dopustila skutku v bode 2 výroku tohto rozsudku.

Z odborného vyjadrenia škody od I. O. - ZÁLOŽŇA MDE, založeného na č.l. 29 spisu sp. zn. 7T/30/2014, súd zistil, že mobilný telefón zn. Sony XPERIA E, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, čiernej farby, rok zakúpenia: 2013, má ku dňu odcudzenia dňa 07.06.2014, hodnotu 60,- Eur s DPH.

Z fotokópie blokovej pokuty, založenej na č.l. 40-41 spisu sp. zn. 7T/30/2014, súd zistil, že dňa 14.4.2014 bola obžalovanému blok na pokutu nezaplatenú na mieste č. 12005551, právoplatným toho istého dňa, uložená pokuta vo výške 30,- Eur za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/156/2013 zo dňa 28.8.2013, právoplatným dňa 28.8.2013, súd zistil, že obžalovaný bol uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienenečne odložený a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 18 mesiacov.

Z fotokópie zmluvy o pôžičke a IMEI mobilného telefónu, založenej na č.l. 44-47 spisu sp. zn. 7T/30/2014, súd zistil, že poškodený W. B. uzatvoril so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. zmluvu o pôžičke č. 4620317187, pričom predmetom financovania pôžičky bol tovar: mobilný telefón Sony Xperia E, pričom kúpna cena tovaru bola určená na sumu 128,00 Eur. Predmetný mobil mal kód IMEI (International Mobile Equipment Identity): XXXXXXXX-XXXXXX-X.

Z listinných dôkazov zo spisu Okresného súdu Trnava, sp. zn. 30T/40/2014 súd oboznámil zápisnicu o rekognícii, vydanie veci, fotodokumentáciu z kamerového záznamu, prehľad transakcií, faktúru mobilného operátora, odpis z RT, správu z Registra priestupkov.

Zo zápisnice o rekognícii osoby s použitím fotoalbumu zo dňa 06.12.2013 a príslušnej fotodokumentácie založenej na č.l. 54 - 58 spisu sp. zn. 30T/40/2014, súd zistil, že svedok - poškodený O. A. opoznal obžalovaného ako osobu, ktorá sa dopustila skutku v bode 1 výroku tohto rozsudku.

Zo zápisnice o vydaní veci zo dňa 06.12.2013 založenej na č.l. 59 spisu sp. zn. 30T/40/2014, súd zistil, že pre potreby trestného konania bol vydaný kamerový záznam vyhotovený z kamerového systému v železničnej stanici Trnava, ktorý bol nahraný dňa 29.11.2013 v čase od 21.00 hod. do 22.00 hod. z kamier č. 4 a 10.

Z prehľadu transakcií založeného na č.l. 68 spisu sp. zn. 30T/40/2014, súd zistil, že z účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX na meno O. A., boli vykonané dňa 5.12.2013 od 14.52 hod. do 14.54 hod. v železničnej stanici Trnava celkovo 3 platby v celkovej sume 15,30 Eur a toho istého dňa na čerpacích stanici Slovnaft v Trnave boli vykonané celkovo 3 platby v celkovej sume 25,- Eur.

Z faktúry mobilného operátora Slovak Telekom, a.s., založenej na č.l. 69 spisu sp. zn. 30T/40/2014, súd zistil, že vo vyúčtovaní zákazníka O. A. v časti iných poplatkov a služieb bolo vykázané dňa 29.11.2013 jednorazové dobíjanie kreditu telefónneho čísla XXXX XXX XXX vo výške 25,- Eur a jednorazové dobíjanie kreditu telefónneho čísla XXXX XXX XXX v sume 50,- Eur.

Z odpisu registra trestov obžalovaného súd zistil, že odsúdený bol doposiaľ 4-krát súdne trestaný, a to (1) rozhodnutím Okresného súdu Bratislava V zo dňa 13.1.2000 sp. zn. 2T/52/1999, pre trestný čin podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, obžalovaný sa osvedčil v skúšobnej dobe dňa 7.11.2011 a na páchatel'a sa hľadá ako nebol odsúdený; (2) trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 5.3.2007 sp. zn. 6T/148/2006, pre trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, obžalovaný sa osvedčil v skúšobnej dobe dňa 18.8.2009 a na páchatel'a sa hľadá ako nebol odsúdený; (3) trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 28.8.2013 sp. zn. 0T/156/2013, pre prečin podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov; (4) trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 29.8.2014 sp. zn. 0T/163/2014, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pričom trest vykonal dňa 8.3.2015.

Zo správy z Registra priestupkov súd zistil, že obžalovaný má evidovaných 6 priestupkov spáchaných v dňoch 25.7.2010 (spáchaný na úseku dopravy, uložená pokuta a zákaz vedenia motorových vozidiel), 22.4.2011 (priestupok proti majetku - krádež, konanie bolo odložené), 23.10.2012 (priestupok proti majetku - drobná krádež, uložená pokuta vo výške 30,- Eur), 8.9.2012 (priestupok proti majetku - poškodenie veci, uložená pokuta vo výške 70,- Eur), 14.4.2014 (priestupok proti majetku - krádež, uložená pokuta vo výške 30,- Eur) a dňa 26.11.2013 (priestupok proti majetku - krádež, konanie bolo zastavené).

Po vykonanom dokazovaní, podľa názoru súdu v rozsahu potrebnom na náležité zistenie skutkového stavu a v rozsahu nevyhnutnom na meritórne rozhodnutie a vyhodnotením dôkazov podľa svojho vnútorného presvedčenia, založenom na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku, súd dospel k záveru o vine obžalovaného. Zhodnotením všetkých vykonaných dôkazov v tejto trestnej veci vo vzájomných súvislostiach má súd za nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutkov uvedených v bode 1 a 2 výroku tohto rozsudku. K uvedeným skutkom sa obžalovaný v prípravnom konaní v celom rozsahu priznal. Tvrdeniu obžalovaného na hlavnom pojednávaní, že v prípravnom konaní sa k spáchaniu skutkov priznal, pretože ho k tomu policajti nútili, súd neuveril a to s poukazom na priame dôkazy - svedecké výpovede poškodených O. A. a O. B., ktorí jednoznačne opoznali obžalovaného ako páchatel'a predmetných skutkov ako aj z vykonaných listinných dôkazov. Okrem toho, obžalovaný v prípravnom konaní podrobne opísal spôsob spáchania predmetných skutkov a jeho následné konanie po spáchaní skutkov, pričom pokiaľ by ich nespáchal, zrejme by nevedel uviesť také skutočnosti, aké vo svojej výpovedi uviedol, pričom jeho výpoveď z prípravného konania korešponduje s výpoveďou svedkov - poškodených O. A. i O. B.. Tvrdenia obžalovaného na hlavnom pojednávaní, o tom, že nespáchal uvedené skutky, preto súd považuje za účelové, v snahe vyhnúť sa trestu. Čo sa týka skutku v bode 1, považuje súd za veľmi nepravdepodobné, aby poškodený O. A. len tak dobrovoľne odovzdal svoju tašku s dokladmi, peňaženkou a mobilom jemu vtedy neznámej osobe - obžalovanému, tak ako to tvrdil obžalovaný na hlavnom pojednávaní. Významnou je i tá skutočnosť, že pomocou SIM karty v odcudzenom mobilnom telefóne bolo dňa 29.11.2013 vykonané jednorazové dobitie kreditu telefónneho čísla XXXX XXX XXX na meno V. A. vo výške 25,- Eur a jednorazové dobitie kreditu telefónneho čísla XXXX XXX XXX na meno O. A. v sume 50,- Eur, pričom sa jednalo o rodičov obžalovaného, a teda uvedené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok spáchal obžalovaný, čo koniec koncov priznal i sám obžalovaný pri vylúčení v prípravnom konaní.

Konanie obžalovaného podľa bode 1 výroku tohto rozsudku naplnilo všetky zákonné znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, po stránke objektívnej v tom, že obžalovaný si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a neoprávnené si obstaral platobný prostriedok a inú platobnú kartu vrátane telefónnej karty a použil ich, a po stránke subjektívnej v tom, že predmetného konania sa dopustil v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona.

Konanie obžalovaného v bode 2 výroku tohto rozsudku naplnilo všetky zákonné znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, po stránke objektívnej v tom, že si prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a taký čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, a po stránke subjektívnej v tom, že predmetného konania sa dopustil v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona.

Pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a taktiež aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom spáchaného trestného činu, a teda musí úmerný k tomuto trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

S prihliadnutím na všetky skutočnosti, na ktoré je súd povinný pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, uložil súd obžalovanému za skutok v bode 1 výroku tohto rozsudku úhrnný trest odňatia slobody za dva úmyselné trestné činy, a to prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona. Trest odňatia slobody ukladal súd obžalovanému podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, teda podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, pri ktorom zákon stanovuje trestnú sadzbu 1 rok až 5 rokov. Súd u obžalovaného zistil jednu priťažujúcu okolnosť, a to v zmysle § 37 písm. h) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný spáchal viac trestných činov, no žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Keďže u obžalovaného prevažoval pomer priťažujúcich okolností, v zmysle § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby zvýšila o jednu tretinu. V rámci takto zákonom vymedzenej trestnej sadzby od 16 mesiacov do 5 rokov uložil súd obžalovanému trest pri dolnej hranici takto určenej trestnej sadzby, t. j. vo výške 28 (dvadsaťosem) mesiacov, a zaradil ho pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v súlade s ust. § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Uvedený nepodmienečný trest súd považuje za postačujúci pre dosiahnutie účelu trestu, aj vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho kriminálnu minulosť, keďže obžalovaný sa opakovane dopúšťa majetkovej trestnej činnosti, resp. priestupkov proti majetku, pričom predchádzajúce odsúdenia obžalovaného ani sankcie za spáchané priestupky evidentne nevedli k jeho náprave, a je zároveň nevyhnutný na ochranu spoločnosti, napĺňa zámer individuálnej a generálnej prevencie a vytvára aj dostatočné podmienky na prevýchovu obžalovaného.

Za skutok v bode 2 výroku tohto rozsudku u obžalovaného prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu odňatia slobody. Obžalovaný sa dopustil žalovaného skutku dňa 7.6.2014, teda skôr ako bol doručený obžalovanému trestný rozkaz Okresného súdu Trnava zo dňa 29.8.2014 sp. zn. OT/163/2014, za jeho iný trestný čin. Súd ukladal obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody podľa zásad na ukládanie súhrnného úhrnného trestu uvedených v § 41 ods. 1 a § 42 ods. 1 Trestného zákona za viac úmyselných trestných činov, a to podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, teda podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, pri ktorom zákon stanovuje trestnú sadzbu 6 mesiacov až 3 roky. Súd u obžalovaného zistil jednu priťažujúcu okolnosť, a to v zmysle § 37 písm. h) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný spáchal viac trestných činov, no žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Keďže u obžalovaného prevažoval pomer priťažujúcich okolností, v zmysle § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby zvýšila o jednu tretinu. V rámci takto zákonom vymedzenej trestnej sadzby od 8 mesiacov do 3 rokov uložil súd obžalovanému trest pri dolnej hranici takto určenej trestnej sadzby, t. j. vo výške 16 (šestnásť) mesiacov, a zaradil ho pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v súlade s ust. § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Súd zároveň zrušil výrok

o treste ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 29.8.2014 sp. zn. OT/163/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.8.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Uvedený nepodmienečný trest súd považuje za postačujúci pre dosiahnutie účelu trestu, aj vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho kriminálnu minulosť, keďže obžalovaný sa opakovane dopúšťa majetkovej trestnej činnosti, resp. priestupkov proti majetku, pričom predchádzajúce odsúdenia obžalovaného ani sankcie za spáchané priestupky evidentne nevedli k jeho náprave, a je zároveň nevyhnutný na ochranu spoločnosti, napĺňa zámer individuálnej a generálnej prevencie a vytvára aj dostatočné podmienky na prevýchovu obžalovaného.

V adhéznom konaní súd postupoval v súlade s ustanovením § 287 ods. 1 Trestného poriadku a obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému O. A. škodu v uplatnenej výške 75,- Eur a poškodenej Slovenskej sporiteľni a.s. škodu v uplatnenej výške 40,30 Eur. Obaja poškodení (O. A., Slovenská sporiteľňa a.s.) si nárok na náhradu škody včas a riadne uplatnili, pričom výška škody bola preukázaná aj vykonaným dokazovaním.

Čo sa týka poškodeného W. B., súd v adhéznom konaní v súlade s ustanovením § 287 ods. 1 Trestného poriadku, uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému W. B. škodu vo výške 60,00 Eur, pričom podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku bol menovaný poškodený so zvyškom svojho nároku na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie. Súd priznal menovanému poškodenému nárok na náhradu škody len sčasti, keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo, že mobilný telefón, ktorý mu bol ukradnutý obžalovaným, mal podľa odborného vyjadrenia ku dňu odcudzenia dňa 7.6.2014, hodnotu 60,- Eur. Vo zvyšnej časti nebola uplatnená škoda preukázaná, preto súd poškodeného so zvyškom svojho nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava podala na tunajšom súde pod č. 1Pv 1064/13/2207 dňa 28.4.2014 obžalobu na obžalovaného O. A., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom ako je uvedené vo výroku v bode 1 tohto rozsudku. Súd vo veci vydal dňa 15.8.2014 trestný rozkaz, proti ktorému podal prokurátor v zákonnej lehote odpor. Táto vec bola vedená na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 30T/40/2014.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava podala na tunajšom súde pod č. 1Pv 600/14/2207 dňa 8.10.2014 obžalobu na obžalovaného O. A., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom ako je uvedené vo výroku v bode 2 tohto rozsudku. Táto vec bola vedená na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 7T/30/2014.

Uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 20.10.2014 sp. zn. 7T/30/2014 súd spojil trestné veci obžalovaného O. A., vedené pod sp. zn. 30T/40/2014 a sp. zn. 7T/30/2014 na spoločné konanie, ktoré je vedené pod sp. zn. 30T/40/2014.

Súd vo veci vykonal hlavné pojednávanie, na ktorom vypočul obžalovaného, svedkov O. A., W. B., O. B. a oboznámil listinné dôkazy.

Obžalovaný O. A. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je nevinný zo spáchania skutkov, ktoré sa mu v obžalobách kladú za vinu. Vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní ku skutku v bode 1 uviedol, že keď vtedy sedel na železničnej stanici v Trnave, tak tam bol aj poškodený O. A., ktorý bol dosť napitý, sedel vedľa na lavičke. Dali sa spolu do reči, rozprávali sa a poškodený mu tie veci dal, on mu ich nezobral. To je všetko, čo chcel k tomu uviesť. Ku skutku v bode 2 obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že ten chlapec sedel na železničnej stanici dole vo vestibule, hneď pri dverách napravo a on tam tiež sedel. Bol opitý a spal, keď si k nemu obžalovaný prisadol, tak sa zobudil a začal hľadať telefón, tvrdil, že mu ho niekto ukradol, tak mu povedal, nech ide na železničnú políciu a nech si vypýta kamerový záznam a sám ho tam odviezol. Vzápätí tam išiel aj on na železničnú políciu, aby nikto na neho nehovoril, že ten telefón zobral a chcel mať vo veci jasno. Keď tam prišiel, tak policajti si

toho chlapca zobrali do druhej miestnosti, niečo s ním rozprávali a on už potom hovoril niečo úplne iné. Nepovedal to, že ho na železničnú stanicu poslal on. Obžalovaného potom asi na druhý deň policajti predviedli na železničnú políciu a povedali mu, že keď im podpíše to čo oni chcú, tak ho nezbijú a pustia ho domov. On sa bál, pretože policajti ho predtým trochu zbili. Je mu ľúto, že sa to tak stalo, že to tak dopadlo, on chcel tomu chlapcovi iba dobre. To je všetko, čo chcel k tomu uviesť. Na otázku prokurátorky, či si pamätá koľkokrát bol vypočúvaný ako obvinený, uviedol, že jeden raz, alebo dva razy. Následne prokurátorka navrhla prečítať výpovede obžalovaného z prípravného konania.

Podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku súd na návrh prokurátorky, z dôvodu rozporov vo výpovediach obžalovaného čítal:

1. výpoveď obžalovaného z prípravného konania zo dňa 11.12.2013 čl. 15-18 (30T/40/2014)
2. výpoveď obžalovaného z prípravného konania zo dňa 17.2.2014 čl. 19-21 (30T/40/2014)
3. výpoveď obžalovaného z prípravného konania zo dňa 19.2.2014 čl. 22-24 (30T/40/2014)
4. výpoveď obžalovaného z prípravného konania zo dňa 17.3.2014 čl. 25-27 (30T/40/2014)
5. výpoveď obžalovaného z prípravného konania zo dňa 11.7.2014 čl. 6-10 (7T/30/2014).

Obžalovaný počas výsluchov v prípravnom konaní vypovedal k skutku v bode 1, že dňa 29.11.2013 bol na železničnej stanici v Trnave v hornom vestibule, bol tam večer, priznáva sa k tomu, že tomu pánovi ukradol tašku a to tak, že on si ju dal dole z krku či z pleca, položil ju na sedadlo vedľa seba a vtedy mu ju zobral. Pamätá si, že ten chlap bol strašne opitý. Keď mu tašku ukradol, utiekol zo stanice preč. Išiel za betónový múr, ktorý je ponad ulicu Hospodárska v Trnave, tam obsah tašky prehľadal, zobral z nej mobilný telefón, bola to nejaká staršia Nokia a z peňaženky zobral peniaze, bolo tam asi 20,- Eur. Veci nechal za tým múrom. Mobil predal náhodnému mužovi v okolí železničnej stanice za 15,- Eur. Predtým ako mobil predal, tak prostredníctvom tohto mobilu dobil kredity na telefóne jeho mamy a jeho otca, jeden na 25,- Eur a druhý na 50,-Eur, SIM kartu zlomil a zahodil. Ani nevie za koľko dní, išiel sa náhodne pozrieť za ten betónový múr, a tie veci tam boli, tak to ešte raz pozrel a v peňaženke uvidel platobnú kartu. Videl, že ide o bezkontaktnú kartu a že nepotrebuje PIN, tak išiel s tou kartou hore do vestibulu, k pokladni, kde 3-krát kúpil lístky na vlak, zdá sa mu, že do Bratislavy, zaplatil to tou kartou. Po chvíli to išiel do druhej pokladne vrátiť, kde mu za to dali peniaze. Vedel, že na pumpe sa dá platiť touto kartou, tak prešiel pešo na pumpu smerom na Piešťany, tam kupoval cigarety a asi aj bagetu. Potom to už neišlo, tá pani na pumpe mu povedala, že to má zamietnuté, tak tú kartu zlomil a zahodil do kanála. Pri výsluchu obžalovaný uviedol, že k priznaniu ho nikto nenútil, všetko čo teraz vypovedal, vypovedal dobrovoľne, ľutuje to. O kamerovom zázname, ktorý mu bol ukázaný, uviedol, že je na ňom on, sedel pri tom pánovi a nakoniec mu tú tašku, ktorú mal vedľa seba, ukradol. Na otázku príslušníka PZ čo bolo motívom jeho konania, uviedol, že nemá peniaze, je nezamestnaný, je v zlej finančnej situácii.

Obžalovaný počas výsluchu v prípravnom konaní vypovedal k skutku v bode 2, že dňa 7.6.2014 asi o 5.30 hod. prišiel do dolného vestibulu v železničnej stanici Trnava. Tu sa chvíľu pomotal a asi o 6.00 hod. uvidel ako sedí na lavičke po vojdení cez hlavný vchod v pravom rohu nejaký chlapec vo veku asi 17 rokov. Ten chlapec spal a on k nemu prisadol. Uvidel ako je na zemi spadnutý mobilný telefón zn. SONY XPERIA „E“ čiernej farby. Zobral ho zo zeme k sebe a schoval si ho do zadného vrecka. Vedel, že ten telefón bude práve tohto chlapca, čo tam spal, lebo len jemu mohol vypadnúť. Po chvíli sa ten chlapec zobudil a následne si od neho pýtal zapaľovač, aby nebolo také podozrivé, že sedí vedľa neho. Chlapec mu povedal, že má zapaľovač, tak mu povedal, že nech idú von pred staničnú budovu a tam mu ho požičia. Zapálil si cigaretu a chlapec vtedy zistil, keď si prehľadal vrecká, že nemá svoj mobil. Chlapec od neho chcel, aby mu ukázal vrecká, nakoľko mal podozrenie, že mobil mu ukradol obžalovaný. Obžalovaný to odmietol a odišiel smerom do mesta. Chlapec ho nasledoval. Prišli pred obchodný dom Jednota, ktorý je na námestí v Trnave. Ako bol pred Jednotou, tak mu začal zvoniť mobil vo vrecku. Chlapec sa ho hneď začal vypytovať, aký mobil mu to zvoní, načo mu povedal, že u to zvoní hodinky, pričom žiadne hodinky so sebou nemal. Po krátkej hádke odišiel od Jednoty smerom na Paulínsku ulicu, pričom chlapec išiel ešte chvíľu za ním, a potom odbočil smerom k Mestskej polícii v Trnave. Keď sa chlapec stratil z dohľadu, tak obžalovaný mobil z vrecka vytiahol a zistil, že je zablokovaný na číselný kód, preto ho zahodil do trávnatého porastu na Paulínskej ulici oproti budove gymnázia. Po chvíli uvidel, že za ním idú dvaja policajti aj s tým chlapcom. Vypýtali si od neho občiansky preukaz a vyzvali ho, aby vyložil veci čo mal pri sebe. Urobil tak. Policajti potom zavolali na to číslo, čo im dal chlapec, ale mobil nebolo počuť, nakoľko bol odhodенý asi 50 metrov od miesta, kde ho zastavili policajti. Po týždni bol pozrieť na miesto, kde odhodil telefón, ale ten tam už nebol. Obžalovaný ďalej uviedol, že telefón v dolnom vestibule železničnej stanice odcudzil úmyselne, vedel, že ten mobil bude toho spiaceho chlapca

na lavičke, nakoľko tam nikto iný nebol a ani nesedel. Telefón chcel niekde v meste predať a peniaze minúť. Svoje konanie ľutuje. Má chorých rodičov a sú v zlej finančnej situácii, tak preto to urobil.

Obžalovaný bol na hlavnom pojednávaní požiadaný, aby odstránil rozpory vo svojich výpovediach, prečo v prípravnom konaní spáchanie oboch skutkov priznal, pričom spáchanie skutku č. 1 priznal opakovane. Obžalovaný uviedol, že sa policajtom priznal k spáchaniu trestných činov, pretože ho k tomu nútili, zbili ho a nenechali dohovoriť. Trestné činy tak, ako sa mu kladú za vinu nespáchal. Na otázku prokurátorky, či bol podať trestné oznámenie na tých príslušníkov, uviedol, že nie, nebol. Na otázku prokurátorky, či mal nejaké zranenia a bol s nimi u lekára, obžalovaný uviedol, že mal, ale u lekára nebol.

Svedok O. A. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že v ten deň prišiel na železničnú stanicu do Trnavy, okolo 21:00 - 22:00 hod. s tým, že bol pod vplyvom alkoholu a zavolať manželke, aby ho tam prišla vyzdvihnúť. Obžalovaný s nejakou partiou sedel obďaleč, hral sa s nejakým telefónom a potom prišiel k nemu. Niečo sa ho pýtal, ale už si presne nepamätá čo. Svedok potom sedel, možno si aj zdriemol, ale naraz zistil, že mu obžalovaný chce vytrhnúť tašku, ktorú držal v rukách, nepustil ju, chvíľu sa o ňu naťahovali, on mu ju potom z rúk vytrhol a utiekol cez dvere von z vestibulu. Svedok uviedol, že je prítomný obžalovaný, ktorý mu túto tašku odcudzil. Jemu potom nejakí dvaja chlapci pomohli, zaviedli ho na železničnú políciu, kde to oznámil, oni zavolali jeho manželke kam má za ním prísť, snažili sa zablokovať bankomatovú kartu, aby z nej nevybrali peniaze. V taške mal staršiu koženú peňaženku, aký bol v nej obnos si nepamätá, mal tam občiansky, vodičský, bankomatovú kartu, mobilný telefón zn. Nokia starší model a nejaké veci, ktoré kúpil v Tesco, išlo o drobné elektro veci. Keď prišiel na železničnú políciu, tak mu vrátili doklady, ktoré im obžalovaný ukázal, kde ich odhodil, taška a telefón sa už nenašli, rovnako sa nenašla ani bankomatová karta. Neskôr z výpisu od mobilného operátora zistil, že z jeho mobilného telefónu boli dobité kredity na dvoch telefónnych číslach, pričom bolo presne uvedené kedy a na aké čísla boli tieto kredity dobité. Bankomatovú kartu síce dali zablokovať, ale keďže bola bezkontaktná, tak sa z nej urobili nejaké menšie výbery, čo následne reklamovali v banke, oni to uznali a tie peniaze mu vrátili. Nárokuje si škodu vo výške 75,- Euro za dobitie kreditov, mobil nemal veľkú cenu, peňaženka tiež nie. Mal ešte náklady na vybavenie nových dokladov. Osobné doklady, ktoré mu boli ukradnuté, mu boli vrátené až neskôr, medzitým si vybavil už nové.

Obžalovaný k výpovedi svedka uviedol, že on poškodenému nič nezobral, poškodený mu to všetko dal, teda tú kabelu.

Svedok O. A. uviedol, že určite nie, doklady a osobné veci by mu len tak nedal. Na železničnej polícii mu ukázali kamerový záznam, na ktorom bolo vidieť, že obžalovaný rýchlo vybehol zo stanice von, prečo by to robil, keby mu to dobrovoľne dal.

Z dôvodu neprítomnosti poškodeného Slovenskej sporiteľne, a.s. súd na návrh prokurátorky za súhlasu obžalovaného a prokurátorky, na hlavnom pojednávaní prečítal výpoveď JUDr. S. Š., zástupkyne poškodeného Slovenskej sporiteľne, a.s. z prípravného konania, kde uviedla, že čo sa týka prípadu ich klienta poškodeného O. A., ktorý má u nich vedený účet č. XXXXXXXXX/XXXX a ku ktorému bola vydaná platobná karta, O. A. podal reklamáciu v súvislosti s neoprávnenými platbami vykonanými dňa 5.12.2013 jeho platobnou kartou bez použitia PIN v celkovej výške 40,30,- Eur. Tieto finančné prostriedky boli následne zúčtované dňa 6.12.2013 z osobného účtu č. XXXXXXXXX/XXXX vedeného na poškodeného. Uvedenú reklamáciu Slovenská sporiteľňa, a.s. klientovi uznala v plnej výške a dňa 11.12.2013 poskytla finančnú náhradu v prospech jeho osobného účtu ako uznanú reklamáciu. Zástupkyňa poškodenej spoločnosti ďalej uviedla, že sa pripájajú k trestnému konaniu a navrhuje, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť Slovenskej sporiteľni, a.s. spôsobenú škodu vo výške 40,30 Eur.

Svedok W. B. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že synovi kúpil telefón a ukradli mu ho. Pokiaľ ide o výšku škody, táto nie je 60,- Eur, pretože so všetkými poplatkami, doplatením paušálovej ceny, ako i prenesením čísla musel zaplatiť celkovo sumu asi 150,- Eur. Značka telefónu bola Sony Xperia. K samotnému skutku nevie uviesť nič. Uplatnil si náhradu škody vo výške 150,- Eur. Na otázku prokurátorky, čo mu syn povedal, ako sa to stalo, svedok uviedol, že syn mu povedal, že bol s kamarátmi vonku, že sedel na lavičke, možno podriemaval, telefón mu vypadol a dotýčný mu ho zobral.

Svedok O. B. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že prišiel v to ráno asi o piatej hodine na železničnú stanicu do Trnavy, kde čakal na autobus, ktorý mu išiel až za hodinu. Zaspal a keď sa zobudil tak vedľa neho sedel obžalovaný a pýtal si od neho oheň, povedal mu, že mu oheň dá, išiel s ním von, aby si mohol zapáliť. Keď vyšiel von, zistil, že mu chýba mobil, ktorý mal vo vrecku. Pýtal sa ho, že či ho nemá on, pretože obžalovaný bol jediný, kto bol pri ňom, keď sa zobudil. On mu povedal, že ho nemá a že ho tiež asi okradli, lebo on sa tam tiež zobudil a že nevie ani ako sa tam dostal, že veci tam mal rozhádané pod sebou a že on ho okradol, a že on sa nemá ako dostať domov. Povedal mu, nech mu ukáže vrecká, pretože si všimol, že v prednom vrecku mikiny má mobil, on mu na to povedal, aby mu on ukázal svoje vrecká, či tam nemá jeho peniaze, ukázal mu, že tam nič nemá, potom ukázal on jemu svoje vrecká, no už tam nič nemal. Potom mu povedal, že tiež nemá peniaze na autobus a povedal mu, aby išli zohnať nejaké peniaze a išiel s ním do mesta. Keď tam bol s ním, začal mu ten telefón zvoniť, jeho zvonenie. Ako zvonenie mal nastavenú pesničku od skupiny Kontrafakt - Era, avšak iba inštrumentálnu verziu. Tak sa ho opýtal, že čo to zvoní, on mu povedal, že to mu zvoní v hlave, že to zvoní jeho hodinky. Svedok mu povedal, nech mu ho vráti, nechcel mu ten telefón vrátiť. Povedal mu, že keď si myslí, že mu to ukradol, že má ísť na železničnú políciu vypýtať si kamerový záznam. Nechcel tam ísť, svedok chcel, aby tam išiel obžalovaný s ním, on nechcel ísť s ním, povedal, že tam príde sám a svedok tam príde za ním. Obžalovaný povedal svedkovi, že ak neodíde tak vyťahne nôž a pichne ho, pričom rukou siahal do svojho zadného vrecka nohavíc. Potom vbehol svedok do obchodu a chcel aby mu pomohli, načo mu bolo povedané, že za rohom je policajná stanica. Keď vyšiel z obchodu, tak videl obžalovaného, že sa tam prechádza, išli tam aj policajti, tak išiel za nimi. Policajti zavolali obžalovaného nech sa vráti, svedok im nadiktoval svoje mobilné číslo, oni na to číslo zavolali, no už telefón pri obžalovanom nezvonil. Na otázku samosudcu, keď sa zobudil, či bol niekto na železničnej stanici okrem neho a obžalovaného, svedok uviedol, že na lavičkách nie.

Z listinných dôkazov zo spisu Okresného súdu Trnava, sp. zn. 7T/30/2014 súd oboznámil rekogníciu a fotoalbumy, odborné vyjadrenie škody, fotokópiu blokovej pokuty, fotokópiu zmluvy a IMEI mobilného telefónu, spis OS Trnava sp. zn. 0T/156/2013, spis OS Trnava sp. zn. 0T/163/2014.

Zo zápisnice o rekognícii osoby s použitím fotoalbumu zo dňa 11.07.2014 a príslušnej fotodokumentácie založenej na č.l. 24-28 spisu sp. zn. 7T/30/2014, súd zistil, že svedok - poškodený O. B. opoznal obžalovaného ako osobu, ktorá sa dopustila skutku v bode 2 výroku tohto rozsudku.

Z odborného vyjadrenia škody od I. O. - ZÁLOŽŇA MDE, založeného na č.l. 29 spisu sp. zn. 7T/30/2014, súd zistil, že mobilný telefón zn. Sony XPERIA E, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, čiernej farby, rok zakúpenia: 2013, má ku dňu odcudzenia dňa 07.06.2014, hodnotu 60,- Eur s DPH.

Z fotokópie blokovej pokuty, založenej na č.l. 40-41 spisu sp. zn. 7T/30/2014, súd zistil, že dňa 14.4.2014 bola obžalovanému blokom na pokutu nezaplatenú na mieste č. 12005551, právoplatným toho istého dňa, uložená pokuta vo výške 30,- Eur za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/156/2013 zo dňa 28.8.2013, právoplatným dňa 28.8.2013, súd zistil, že obžalovaný bol uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienenečne odložený a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 18 mesiacov.

Z fotokópie zmluvy o pôžičke a IMEI mobilného telefónu, založenej na č.l. 44-47 spisu sp. zn. 7T/30/2014, súd zistil, že poškodený W. B. uzatvoril so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXXXXXX, pričom predmetom financovania pôžičky bol tovar: mobilný telefón Sony Xperia E, pričom kúpna cena tovaru bola určená na sumu 128,00 Eur. Predmetný mobil mal kód IMEI (International Mobile Equipment Identity): XXXXXXXX-XXXXXX-X.

Z listinných dôkazov zo spisu Okresného súdu Trnava, sp. zn. 30T/40/2014 súd oboznámil zápisnicu o rekognícii, vydanie vecí, fotodokumentáciu z kamerového záznamu, prehľad transakcií, faktúru mobilného operátora, odpis z RT, správu z Registra priestupkov.

Zo zápisnice o rekonvicii osoby s použitím fotoalbumu zo dňa 06.12.2013 a príslušnej fotodokumentácie založenej na č.l. 54 - 58 spisu sp. zn. 30T/40/2014, súd zistil, že svedok - poškodený O. A. opoznal obžalovaného ako osobu, ktorá sa dopustila skutku v bode 1 výroku tohto rozsudku.

Zo zápisnice o vydaní veci zo dňa 06.12.2013 založenej na č.l. 59 spisu sp. zn. 30T/40/2014, súd zistil, že pre potreby trestného konania bol vydaný kamerový záznam vyhotovený z kamerového systému v železničnej stanici Trnava, ktorý bol nahraný dňa 29.11.2013 v čase od 21.00 hod. do 22.00 hod. z kamier č. 4 a 10.

Z prehľadu transakcií založeného na č.l. 68 spisu sp. zn. 30T/40/2014, súd zistil, že z účtu č. XXXXXXXXX/XXXX na meno O. A., boli vykonané dňa 5.12.2013 od 14.52 hod. do 14.54 hod. v železničnej stanici Trnava celkovo 3 platby v celkovej sume 15,30 Eur a toho istého dňa na čerpacej stanici Slovnaft v Trnave boli vykonané celkovo 3 platby v celkovej sume 25,- Eur.

Z faktúry mobilného operátora Slovak Telekom, a.s., založenej na č.l. 69 spisu sp. zn. 30T/40/2014, súd zistil, že vo vyúčtovaní zákazníka O. A. v časti iných poplatkov a služieb bolo vykázané dňa 29.11.2013 jednorazové dobítie kreditu telefónneho čísla XXXX XXX XXX vo výške 25,- Eur a jednorazové dobítie kreditu telefónneho čísla XXXX XXX XXX v sume 50,- Eur.

Z odpisu registra trestov obžalovaného súd zistil, že odsúdený bol doposiaľ 4-krát súdne trestaný, a to (1) rozhodnutím Okresného súdu Bratislava V zo dňa 13.1.2000 sp. zn. 2T/52/1999, pre trestný čin podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, obžalovaný sa osvedčil v skúšobnej dobe dňa 7.11.2011 a na páchatel'a sa hľadá ako nebol odsúdený; (2) trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 5.3.2007 sp. zn. 6T/148/2006, pre trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, obžalovaný sa osvedčil v skúšobnej dobe dňa 18.8.2009 a na páchatel'a sa hľadá ako nebol odsúdený; (3) trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 28.8.2013 sp. zn. 0T/156/2013, pre prečin podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov; (4) trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 29.8.2014 sp. zn. 0T/163/2014, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pričom trest vykonal dňa 8.3.2015.

Zo správy z Registra priestupkov súd zistil, že obžalovaný má evidovaných 6 priestupkov spáchaných v dňoch 25.7.2010 (spáchaný na úseku dopravy, uložená pokuta a zákaz vedenia motorových vozidiel), 22.4.2011 (priestupok proti majetku - krádež, konanie bolo odložené), 23.10.2012 (priestupok proti majetku - drobná krádež, uložená pokuta vo výške 30,- Eur), 8.9.2012 (priestupok proti majetku - poškodenie veci, uložená pokuta vo výške 70,- Eur), 14.4.2014 (priestupok proti majetku - krádež, uložená pokuta vo výške 30,- Eur) a dňa 26.11.2013 (priestupok proti majetku - krádež, konanie bolo zastavené).

Po vykonanom dokazovaní, podľa názoru súdu v rozsahu potrebnom na náležité zistenie skutkového stavu a v rozsahu nevyhnutnom na meritórne rozhodnutie a vyhodnotením dôkazov podľa svojho vnútorného presvedčenia, založenom na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku, súd dospel k záveru o vine obžalovaného. Zhodnotením všetkých vykonaných dôkazov v tejto trestnej veci vo vzájomných súvislostiach má súd za nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutkov uvedených v bode 1 a 2 výroku tohto rozsudku. K uvedeným skutkom sa obžalovaný v prípravnom konaní v celom rozsahu priznal. Tvrdeniu obžalovaného na hlavnom pojednávaní, že v prípravnom konaní sa k spáchaniu skutkov priznal, pretože ho k tomu policajti nútili, súd neuveril a to s poukazom na priame dôkazy - svedecké výpovede poškodených O. A. a O. B., ktorí jednoznačne opoznali obžalovaného ako páchatel'a predmetných skutkov ako aj z vykonaných listinných dôkazov. Okrem toho, obžalovaný v prípravnom konaní podrobne opísal spôsob spáchania predmetných skutkov a jeho následné konanie po spáchaní skutkov, pričom pokiaľ by ich nespáchal, zrejme by nevedel uviesť také skutočnosti, aké vo svojej výpovedi uviedol, pričom jeho výpoveď z prípravného konania korešponduje s výpoveďou svedkov - poškodených O. A. i O. B.. Tvrdenia obžalovaného na hlavnom pojednávaní, o tom, že nespáchal

uvedené skutky, preto súd považuje za účelové, v snahe vyhnúť sa trestu. Čo sa týka skutku v bode 1, považuje súd za veľmi nepravdepodobné, aby poškodený O. A. len tak dobrovoľne odovzdal svoju tašku s dokladmi, peňaženkou a mobilom jemu vtedy neznámej osobe - obžalovanému, tak ako to tvrdil obžalovaný na hlavnom pojednávaní. Významnou je i tá skutočnosť, že pomocou SIM karty v odcudzenom mobilnom telefóne bolo dňa 29.11.2013 vykonané jednorazové dobitie kreditu telefónneho čísla XXXX XXX XXX na meno V. A. vo výške 25,- Eur a jednorazové dobitie kreditu telefónneho čísla XXXX XXX XXX na meno O. A. v sume 50,- Eur, pričom sa jednalo o rodičov obžalovaného, a teda uvedené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok spáchal obžalovaný, čo koniec koncov priznal i sám obžalovaný pri vypočutí v prípravnom konaní.

Konanie obžalovaného podľa bode 1 výroku tohto rozsudku naplnilo všetky zákonné znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, po stránke objektívnej v tom, že obžalovaný si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a neoprávnené si obstaral platobný prostriedok a inú platobnú kartu vrátane telefónnej karty a použil ich, a po stránke subjektívnej v tom, že predmetného konania sa dopustil v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona.

Konanie obžalovaného v bode 2 výroku tohto rozsudku naplnilo všetky zákonné znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, po stránke objektívnej v tom, že si prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a taký čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, a po stránke subjektívnej v tom, že predmetného konania sa dopustil v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona.

Pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a taktiež aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom spáchaného trestného činu, a teda musí úmerný k tomuto trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

S prihliadnutím na všetky skutočnosti, na ktoré je súd povinný pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, uložil súd obžalovanému za skutok v bode 1 výroku tohto rozsudku úhrnný trest odňatia slobody za dva úmyselné trestné činy, a to prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona. Trest odňatia slobody ukladal súd obžalovanému podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, teda podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, pri ktorom zákon stanovuje trestnú sadzbu 1 rok až 5 rokov. Súd u obžalovaného zistil jednu priťažujúcu okolnosť, a to v zmysle § 37 písm. h) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný spáchal viac trestných činov, no žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Keďže u obžalovaného prevažoval pomer priťažujúcich okolností, v zmysle § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby zvýšila o jednu tretinu. V rámci takto zákonom vymedzenej trestnej sadzby od 16 mesiacov do 5 rokov uložil súd obžalovanému trest pri dolnej hranici takto určenej trestnej sadzby, t. j. vo výške 28 (dvadsaťosem) mesiacov, a zaradil ho pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v súlade s ust. § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Uvedený nepodmienečný trest súd považuje za postačujúci pre dosiahnutie účelu trestu, aj vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho kriminálnu minulosť, keďže obžalovaný sa opakovane dopúšťa majetkovej trestnej činnosti, resp. priestupkov proti majetku, pričom predchádzajúce odsúdenia obžalovaného ani sankcie za spáchané priestupky evidentne nevedli k jeho náprave, a je zároveň nevyhnutný na ochranu

spoločnosti, naplňa zámer individuálnej a generálnej prevencie a vytvára aj dostatočné podmienky na prevýchovu obžalovaného.

Za skutok v bode 2 výroku tohto rozsudku u obžalovaného prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu odňatia slobody. Obžalovaný sa dopustil žalovaného skutku dňa 7.6.2014, teda skôr ako bol doručený obžalovanému trestný rozkaz Okresného súdu Trnava zo dňa 29.8.2014 sp. zn. OT/163/2014, za jeho iný trestný čin. Súd ukladal obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody podľa zásad na ukládanie súhrnného úhrnného trestu uvedených v § 41 ods. 1 a § 42 ods. 1 Trestného zákona za viac úmyselných trestných činov, a to podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, teda podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, pri ktorom zákon stanovuje trestnú sadzbu 6 mesiacov až 3 roky. Súd u obžalovaného zistil jednu priťažujúcu okolnosť, a to v zmysle § 37 písm. h) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný spáchal viac trestných činov, no žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Keďže u obžalovaného prevažoval pomer priťažujúcich okolností, v zmysle § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby zvýšila o jednu tretinu. V rámci takto zákonom vymedzenej trestnej sadzby od 8 mesiacov do 3 rokov uložil súd obžalovanému trest pri dolnej hranici takto určenej trestnej sadzby, t. j. vo výške 16 (šestnásť) mesiacov, a zaradil ho pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v súlade s ust. § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Súd zároveň zrušil výrok o treste ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 29.8.2014 sp. zn. OT/163/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.8.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Uvedený nepodmienečný trest súd považuje za postačujúci pre dosiahnutie účelu trestu, aj vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho kriminálnu minulosť, keďže obžalovaný sa opakovane dopúšťa majetkovej trestnej činnosti, resp. priestupkov proti majetku, pričom predchádzajúce odsúdenia obžalovaného ani sankcie za spáchané priestupky evidentne nevedli k jeho náprave, a je zároveň nevyhnutný na ochranu spoločnosti, naplňa zámer individuálnej a generálnej prevencie a vytvára aj dostatočné podmienky na prevýchovu obžalovaného.

V adhéznom konaní súd postupoval v súlade s ustanovením § 287 ods. 1 Trestného poriadku a obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému O. A. škodu v uplatnenej výške 75,- Eur a poškodenej Slovenskej sporiteľni a.s. škodu v uplatnenej výške 40,30 Eur. Obaja poškodení (O. A., Slovenská sporiteľňa a.s.) si nárok na náhradu škody včas a riadne uplatnili, pričom výška škody bola preukázaná aj vykonaným dokazovaním.

Čo sa týka poškodeného W. B., súd v adhéznom konaní v súlade s ustanovením § 287 ods. 1 Trestného poriadku, uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému W. B. škodu vo výške 60,00 Eur, pričom podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku bol menovaný poškodený so zvyškom svojho nároku na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie. Súd priznal menovanému poškodenému nárok na náhradu škody len sčasti, keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo, že mobilný telefón, ktorý mu bol ukradnutý obžalovaným, mal podľa odborného vyjadrenia ku dňu odcudzenia dňa 7.6.2014, hodnotu 60,- Eur. Vo zvyšnej časti nebola uplatnená škoda preukázaná, preto súd poškodeného so zvyškom svojho nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie a to do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.